

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne : 25.5.2017
Čj. MSP-445/2015-OD-SPZ/7
Počet listů: 2
Přílohy: 4

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný (posuzovaný) K.S., – stížnost pro porušení zákona

Příloha:

Trestní spis Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou sp.zn. 3 Nt 25/2011
Usnesení Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 16.3.2015, č.j. 3Nt 224/2014-27
Opatření Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 7.4.2015, č.j. 3 Nt 224/2014-34
Zpráva o průběhu dohledu Probační a mediační služby ve Žďáru nad Sázavou ze dne 7.3.2017

Podle § 266 odstavec 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného K.S.,

stížnost pro porušení zákona

proti výroku o stanovení dohledu z usnesení Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 16. 3. 2015, č. j. 3 Nt 25/2011-144, které nabylo právní moci dne 16. 3. 2015, tj. dnem vyhlášení.

Shora citovaným usnesením bylo podle § 99 odst. 6 trestního zákoníku, v tehdy účinném znění, rozhodnuto o propuštění posuzovaného obv. K.S. z ochranného léčení psychiatrického v ambulantní formě, které mu bylo uloženo usnesením Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 27. 2. 2013, č. j. 3 Nt 25/2011-56, a současně byl podle § 49 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku ve spojení s § 50 a § 51 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku nad posuzovaným stanoven dohled na dobu 4 let.

Po právní moci předmětného usnesení byla realizací dohledu pověřena Probační a mediační služba ČR, středisko ve Žďáru nad Sázavou.

Po přezkoumání předložených spisových materiálů bylo zjištěno, že trestní stíhání obviněného K. S. bylo usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Žďáru nad Sázavou ze dne 22. 7. 2011, sp.zn. ZT 163/2011, podle § 172 odst. 1 písm. e) trestního řádu zastaveno, neboť K.S. nebyl v době spáchání činů, pro které byl stíhán, pro nepříčetnost odpovědný. Toto usnesení nabylo právní moci 6. 9. 2011. Dne 8. 9. 2011 podal státní zástupce k Okresnímu soudu ve Žďáru nad Sázavou návrh na uložení ochranného psychiatrického ambulantního léčení K. S., a to podle § 99 odst. 1 trestního zákoníku. Po doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ze dne 8.1.2012, zpracovaným znalkyní MUDr. M.Z. (včetně doplňku znaleckého posudku ze dne 3.1.2013) pak soud usnesením ze dne 27.2.2013, č.j. 3 Nt 25/2011-56, uložil jmenovanému posuzovanému podle § 99 odst. 1, 4 tr. zákoníku ochranné léčení psychiatrické ve formě ambulantní. Výkon ochranného léčení v ambulantní formě posuzovaný zahájil dne 14.3.2013.

Následně bylo dne 21.5.2014 Okresním soudem ve Žďáru nad Sázavou vydáno usnesení, č.j. 3 Nt 25/2011-97, kterým bylo podle § 99 odst. 6 tr. zákoníku, v tehdy účinném znění, posuzovanému S. prodlouženo psychiatrické ochranné léčení v ambulantní formě. Toto usnesení nabylo právní moci 21.5.2014, tedy dnem vyhlášení.

Z trestního spisu dále vyplývá, že v rámci rozhodování soudu o prodloužení ochranného léčení či propuštění z ochranného léčení bylo přihlédnuto zejména k závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaného znalkyní MUDr. M. Z. dne 27.4.2014.

Na základě dotazu soudu zaslala MUDr. J. D. soudu zprávu ze dne 16.7.2014, ze které vyplývá, že posuzovaný se dostavoval k podání injekční medikace v měsících březen, duben a květen. V červnu 2014 posuzovaný odjel z domova, přičemž bylo zjištěno, že byl následně hospitalizován v několika brněnských nemocnicích a nakonec skončil v Psychiatrické nemocnici v Jihlavě.

Z další lékařské zprávy MUDr. D. ze dne 14.10.2014 vyplývá, že tato doporučuje změnu ochranné léčby z ambulantní formy na formu ústavní, kdy se domnívá, že tak bude lépe zajištěna spolupráce pacienta s lékaři a současně ochrana společnosti.

Samosoudkyně Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou následně opatřením ze dne 17.10.2014, č.j. 3Nt 25/2011-109, přibrala k podání znaleckého posudku v trestní věci výše jmenovaného MUDr. M.Z., která dne 11.12.2014 zpracovala znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Z tohoto posudku zejména vyplynulo, že psychický stav posuzovaného je dekompenzovaný, a proto navrhla uložení ochranného léčení psychiatrického ústavní formou, resp. přeměnu formy ochranného léčení, neboť bez odpovídající léčby by byl pobyt posuzovaného na svobodě pro společnost nebezpečný.

Pokud pak tento soud usnesením ze dne 16.3.2015, č.j. 3 Nt 25/2011-144, rozhodl dle § 99 odst. 6 tr. zákoníku, v tehdy účinném znění, tak, že posuzovaného S. propustil z ochranného léčení psychiatrického v ambulantní formě a zároveň mu stanovil dohled na dobu 4 let, je nepochybné, že uložením dohledu došlo k porušení zákona (viz znění ust. § 99 odst. 6 tr. zákoníku).

Toto usnesení nabylo právní moci dne 16.3.2015, tedy dnem vyhlášení, přičemž neobsahuje odůvodnění, když se státní zástupce, posuzovaný a jeho obhájkyňe vzdali práva stížnosti. Z protokolu o veřejném zasedání z téhož dne pak vyplývá, že důvodem pro vydání napadeného rozhodnutí byla skutečnost, že posuzovanému bylo usnesením Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 16.3.2015, č.j. 3Nt 224/2014-27, uloženo podle § 99 odst. 1, 4 tr. zákoníku, v tehdy účinném znění, ochranné léčení psychiatrické v ústavní formě (v právní moci tímž dnem), tudíž prodloužení ochranného léčení či změna formy ochranného léčení na ústavní formu v dané věci již tedy nebyla třeba.

Ze znění druhé věty ustanovení § 99 odst. 6 tr. zákoníku, v tehdy účinném znění, vyplývá, že soud ukládá dohled nad chováním odsouzeného pouze v případě, kdy tuto osobu propouští z ochranného léčení, které mu bylo uloženo podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku proto, že během jeho výkonu bylo zjištěno, že jeho účelu nelze dosáhnout a je nebezpečí, že odsouzený spáchá další trestný čin.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že ochranné léčení bylo posuzovanému ukládáno dle § 99 odst. 1, 4 tr. zákoníku a nikoliv dle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, spočívajícím ve fakultativním uložení ochranného léčení pachateli, který zneužívá návykovou látku, spáchal trestný čin pod jejím vlivem nebo v souvislosti s jejím zneužíváním.

Výše uvedeným postupem soudu tak došlo k porušení zákona v neprospěch posuzovaného, kdy lze odkázat rovněž na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 19.10.2011, sp.zn. 3 Tz 75/2011, který se zabývá touto problematikou a ze kterého vyplývá, že pokud „*soud ukončí ochranné léčení z jiného důvodu, než který je uveden v § ust. § 99 odst. 6 věta druhá tr. zákoníku, pak neexistují ani zákonné předpoklady pro uložení dohledu probačního úředníka.*“

Ze zprávy o průběhu dohledu Probační a mediační služby, středisko ve Žďáru nad Sázavou, ze dne 7.3.2017 vyplývá, že posuzovaný začal dohled plnit dne 25.5.2016, tj. poté, co byl propuštěn z ochranného léčení ústavního, které vykonával v Psychiatrické nemocnici Jihlava. Pro úplnost konstatuji, že soudem uložené ochranné léčení psychiatrické v ústavní formě v trestní věci sp. zn. 3Nt 224/2014, bylo přeměněno na ambulantní formu, přičemž toto léčení posuzovaný řádně vykonává u MUDr. D.. Pokud jde o průběh samotného dohledu, uloženého v napadené věci, ze zprávy vyplývá, že posuzovaný s probačním úředníkem řádně spolupracoval, sjednané termíny dodržoval, probační plán plnil. Žádné trestné činnosti se v rozhodné době nedopustil. Spolupráci tak bylo možné hodnotit jako pozitivní.

Po posouzení všech skutečností uvedených shora **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

- 1) podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že ve výroku o stanovení dohledu z usnesení Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 16. 3. 2015, č. j. 3 Nt 25/2011-144, byl porušen zákon v ust. § 99 odst. 6 trestního zákoníku, v tehdy účinném znění, v neprospěch obviněného K.S.,

- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil výrok o stanovení dohledu nad chováním K. S. probačním úředníkem z usnesení Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 16. 3. 2015, č. j. 3 Nt 25/2011-144, a zrušil i další případná rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, jestliže vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 25/2017](#)